

BAAT CHAM DAO

Murat Kaplan
Antalya, Turcja, 2022

Fot.1. Sifu Murat Kaplan - 郭忠诚

Opisując formę Baat Cham Dao należy wykazać, że termin Baat oznacza cyfrę osiem. Cham - odnosi się do specyfiki ruchów tnących, siekących, rąbiących. Natomiast Dao określa broń w typie szabli, tasaka. W tym kontekście formę Baat Cham Dao można przetłumaczyć jako osiem sposobów atakowania jednym z egzemplarzy broni, podczas gdy drugi służy do blokowania. Jest to bowiem broń sparowana. Pochodzi z południowej części Chin i bywa zamiennie nazywana nożami (czy też mieczami) motylkowymi. Trening rozwija mobilność i precyzję ruchów Wing Chun.

Praktykowanie noży motylkowych jest spójne i kompatybilne z treningiem z długą tyczką i na drewnianym manekinie. Zasadą jest pokonanie przeciwnika szybkimi, prostymi i bezpośrednimi ciosami. Stosowana przy tym wysoka pozycja konnej jazdy musi być niezwykle ruchliwa i zwinna. Energia kierowana jest nieprzerwanie do przodu, co wymaga całkowitego zaangażowania ciała i jego pełnej koordynacji. Broń wzmacnia zastosowanie i wysiętek Qi w nadgarstkach i przedramionach, co zwiększa możliwości podczas fechtowania. Broń przedłuża ręce i idący za nimi

zasięg energii. Wpływa to na rozszerzenie umiejętności lepkich rąk Chi Sao i samej walki. Aby noże motylkowe były skuteczne również przeciwko broni długiej, nacisk powinien zostać rozłożony na pracę nóg i kontrolowanie linii centralnej. Zrozumienie i opanowanie założeń każdej z technik Baat Cham Dao doprowadzi do lepszego stosowania zasad ekonomii ruchu, odzyskiwania utraconej linii centralnej, synchronizacji pracy nóg, bioder i rąk. Broń ta daje praktykom podstawę do nieustającej pogoni, dopóki przeciwnik nie zostanie zneutralizowany.

Niewiele klanów Wing Chun może poszczycić się wiedzą jaka istnieje w naszej rodzinie, uwzględniającą wszystkie aspekty tej sztuki walki. Noże motylkowe postrzegane są jako skarb systemu Wielkiego Mistrza Yip Man'a.

Starsze typy noży motylkowych różniły się od obecnie używanych w Wing Chun. Broń ta została opracowana dawno temu przez mnichów południowej świątyni Siu Lam, mając służyć do samoobrony. Zgodnie z buddyjską filozofią i wierzeniami, mnisi zaprojektowali noże motylkowe do parowania, rozbijania i kontuzjowania napastnika, ale nigdy do zabijania. W związku z tym ostrze zostało skonstruowane z tępych krawędziami na górze i na dole, aby umożliwić przechwytywanie broni przeciwnika. Długość noży motylkowych mieści się na odcinku ręki od łokcia do połowy dłoni.

Urzednicy mandżurskiego aparatu władzy patrolowali chińskie ulice i nękali, oraz poniżająco traktowali zwykłych ludzi. Obejmowało to takie samo traktowanie mnichów poza klasztorami. Podwójne Dao to broń krótka, w przeciwieństwie do innych odpowiedników. Konstrukcja, pozwalała na ukrycie pod szatami tak, aby broń ta nie mogła być zauważona przez mandżurskie służby, podczas przemieszczania się mnichów w miejscach publicznych.

Noże motylkowe posiadają część ostrą na odcinku 3 pierwszych cali (czyli 7, 62 cm) w miejscu zaokrąglającej się części sztychu za brzuścem. Pozostała część ostrza, górna i dolna jest tępa, co przeznaczają ją do parowania i nieśmiercionośnego uderzania.

Przy rękojeści występuje jelec w kształcie haka z otwartym końcem. Mnisi używali tego haka do osłony i w celu przechwytywania broni przeciwnika, aby szybko go rozbroić. Zastosowali tępą krawędź po górnej stronie ostrza nie tylko dlatego, że była to broń przeznaczona do obrony własnej, ale także dlatego, że tępe ostrze dodawało odpowiednio masywnej struktury, zapewniającej wsparcie dla ruchów i trwałość broni.

Fot.2. Autor w technice z formy Baat Cham Dao - 八斬刀

Łukowata krawędź spodu ostrza noża motylkowego była przydatna do cięcia i rąbania, ale ze względu na stosunkowo cienki przekrój w tym miejscu, mogła w niektórych sytuacjach ulec uszkodzeniu lub nawet złamaniu - mając na uwadze obronę przed dłuższą i cięższą bronią przeciwnika. Z tego też powodu mnisi z Siu Lam używali mocniejszych niż obecnie ostrzy. Współczesne techniki Baat Cham Dao wciąż jednak, tak jak dawniej kładą nacisk na parowanie, blokowanie i przechwytywanie broni przeciwnika. Pomimo specyfiki, pozostają one w dużej mierze w zgodzie z oryginalnym projektem i przeznaczeniem samego ostrza.

Techniki formy Baat Cham Dao bazują na przedłużeniu ramienia (mając na względzie takie ruchy, jak Lap Cham Dao, Tan Cham Dao, Sheung Gaun Dao, Kwun Bong Dao, Yat Chi Dao, Lan Dao. Itp.). Głównym ich zadaniem jest rozwijanie zdolności bojowych nadgarstka i przedramienia osoby praktykującej, aby zwiększyć tym elastyczność, siłę i moc podczas fechtowania.

Każda z opracowanych sekcji Baat Cham Dao przyczynia się do radzenia sobie z osiemnastoma rodzajami broni, zdolnymi do atakowania pod różnymi kątami, a także z wieloma wariantami tych ataków. W treningu, praktykujący jest uczony metody lepkich noży motylkowych Chi Dao. Forma kształtuje umiejętności kontrolowania broni używanej przez przeciwnika, znajdowania i otwierania furtek prowadzących do celu, atakowania chwytu i nadgarstka przeciwnika oraz obezwładniania ciosami kierowanymi w gardło, oczy, pachwiny, pachy, kolana, itp.

